

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15
CELOLETNO DIN 60 ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTINO / OGLAŠI PO
CENIKU / POŠAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN 150.
POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA
V VČITELJSKI TISKARNI/
ROKOPIŠI SE NE VRA-
ČAJO / ANONIMNI DO-
PIŠI SE NE PRIROBČV-
JEJO / POŠTINA PLA-
ČANA V GOTOVINI
TELEFON ŠTEV. 906.

Mestna Orjuna Zagorje ob Savi

priredi

v nedeljo, dne 5. aprila 1925

SLAVNOSTNO RAZVITJE PRAPORA.

S P O R E D :

1. Ob 9. uri sprejem gostov na letnem telovadišču.
2. Ob 11. uri zbor na letnem telovadišču za Sokolskim domom in pohod v Zagorje.
3. Ob 12. uri razvitje prapora na trgu v Zagorju.
4. Manifestacijska povorka.
5. Ob 13. uri kosilo v Narodnem domu in v narodnih gostilnah.
6. Ob 14. uri **velika ljudska veselica** s srečolovom in plesom v vseh prostorih Sokolskega doma.

Pri prireditvi svira slavna domžalska godba.

Bratje, sestre, somišljeniki! Nacionalna čast zahteva polnoštevno udeležbo! Zdravo!

ODBOR.

Prebivalstvu Zagorja!

Dobro znani elementi, ki jim je mnogo do tega, da bi se o priliki razvitja prapora Orjune Zagorje v nedeljo, dne 5. t. m. izzvali kakšni nemiri, širijo po Zagorju in okolici zlobno laž, da prihaja ta dan Orjuna z namenom, izzvali spopade in prelivati delavsko kri.

Namen teh vesti je očiten. Njihovi razširjevalci hočejo z njimi vzbuditi v delavstvu občutek, kakor da je po naši prireditvi ogrožena njegova varnost, življenje in imetje. Tako zbegano in nahujskano ljudstvo naj bi potem po trbovškem primeru navalilo na Orjuno, da bi došlo do novega krvoprelitja v prid in korist ljudi, ki hočejo kovati svoj politični kapital iz delavskih in orjunaških trupel.

Opozarjajoč prebivalstvo Zagorja in javno oblast na zlobnost teh vesti in njihovih razširjevalcev ugotavljamo in proglašamo sledeče:

Orjuna ima dne 5. t. m. namen razviti v Zagorju prapor svoje mestne organizacije in prav nič drugega! Ta namen bo izvršila, pa naj bo posameznikom prav ali ne, v popolni miroljubnosti in odkritem

prijateljstvu do vseh poštenih ljudi brez razlike strankarskega prepričanja. S strani Oblastnega odbora in Mestne organizacije Zagorje so izdane točne odredbe, ki jamčijo za absoluten red in mir, v kolikor sta red in mir odvisna od Orjune.

Orjuna ni sovražna nikomur, najmanj pa delavstvu, in ne izzliva in ne napada nikogar, kdor ne vzdigne roke zoper njo! Dokaz temu je vse njeno dosedanje udejstvovanje in — dokaz temu bo tudi nedeljska prireditve v Zagorju.

Vsekakor pa je ukrenjeno iz naše strani in s strani oblasti vse, da v slučaju kakega, pa bodi le najmanjšega incidenta, ne bi moglo biti ne dvoma ne prerekanja o tem, kdo ga je zakrivil.

Orjuna ga ne bo zakrivila. Naše upanje in naša iskrena želja je, da ga ne bi zakrivil niti nasprotniki njenega programa.

Zdravo!

Oblastni odbor Orjuna v Ljubljani.
Mestna Orjuna Zagorje.

Seja Glavnega odbora v Ljubljani.

Kakor smo že javili se je v dneh 20. in 21. marca vršila redna seja Glavnega odbora Orjune v Ljubljani, katere so se udeležili za Direktorij: predsednik Glavnega odbora odvetnik dr. Ljubo Leontić in podpredsednik Niko Bartulović, književnik in direktor »Pobede«, za Prestolniško sekcijo Direktorijuma: Veliki čelnik vojvoda Ilija Trifunović-Birčanin, za Oblastni odbor

Ljubljana: predsednik inž. Marko Kranjec in politični tajnik Vladimir Levstik, književnik, za Oblastni odbor Maribor: Radivoj Rehar, novinar in Oblastni čelnik odvetnik dr. Irgolič, za Oblastni odbor Zagreb: Oblastni predsednik inž. Ilija Čavljina in podpredsednik odvetnik dr. Saša Stulhofer, za Oblastni odbor Novi Sad: Oblastni tajnik Dobroslav Jevdjevič, novinar in rav-

natelj »Vidovdana«, za Oblastni odbor Beograd: Oblastni čelnik Svetozar Despotović, rezervni kapetan I. kl. in član Oblastnega odbora Božo Anastasijević, bančni uradnik, za Oblastni odbor Sarajevo: Oblastni čelnik Dželatović, za Oblastni odbor Skoplje: vojvoda Ilija Trifunović-Birčanin, za Oblastni odbor Split: dr. Edo Bulat. Referenti pa so bili: za delavske sekcije: Vlad. Bornemissa, novinar, za organizacijo kongresa: beograjski oblastni tajnik Sreten Milojevič, bivši asistent na vseučilišču v Beogradu, zagrebški oblastni tajnik Dinko Tomašić, pravnik, zamenik zagrebškega oblastnega čelnika A. Melada, pravnik in Dejan Inačković, cand. arh. tehn.

Otvoritev seje.

Seje so se vršile v stranski sobi restavracije »Zvezda«. Otvoril jih je predsednik Direktorijuma br. dr. Ljubo Leontić s pozdravom na vse delegate, katerim se je zahvalil za tako številno udeležbo in prečital še po par formalnostih dnevi red seje, ki je bil sledeči:

- a) Tisk.
- b) Kongres.
- c) Ekonomska Orjuna.
- d) Slučajnosti.

Vprašanje orjunaškega tiska.

Po izčrpnih referatih br. Bartulovića o stanju »Pobede«, br. Levstika o »Orjuni« in br. Jevdjevića o »Vidovdanu«, je sledila nato debata o orjunaškem tisku, pri kateri se je z zadovoljstvom konstatiralo, da so vsi organi Orjune znatno napredovali. Z namenom, da se razbremenijo posamezne oblastne organizacije, ki morajo podpirati finančno tisk, se sklenu, da se vsi naši organi čim bolj plasirajo med narod in med naše članstvo.

Dalje se je sklenilo, da mora vsaka mestna organizacija izvesti organizacijo tiskovnih sekcij, kojih dolžnost je skrbeti za razširjanje našega tiska, zbirati naročnike in oglašje. Posebno pazljivo pa morajo posvetiti te sekcije izvestiljski službi o stanju našega pokreta v njihovih okolišjih.

Predvidevano je tudi izdanie večjega števila agitacijskih brošur in raznih drugih propagandnih edicij.

Kongres.

Zelo dolgotrajna in temeljita razprava se je vršila o vseh posameznostih priprav za Veliki kongres vseh Orjun v Beogradu, ki se bo vršil na Binkoštno praznike, tako, da bo

Manifestacijski dan 31. maja.

Zborovanje delegatov pa se bo vršilo naslednji dan — 1. junija. Tretji dan pa se bo vršilo nato konstituiranje novelizvoljenega Direktorijuma in Glavnega odbora.

Določitev dnevnega reda in razporeditve kongresa se je prepustila

Direktorijumu. Nadalje se je določilo, da bo organiziral vso povorko Veliki čelnik s pomočjo vseh Oblastnih čelnikov. Sprejem, prenočevanje in prehrana so prepuščeni beograjskemu Kongresnemu odboru, ki je že izdelal za vso proslavo natančen načrt. Pri tej točki pa so podali delegati ljubljanskega in mariborskega oblastnega odbora izjavo, da bosta obe organizaciji oskrbeli vse v svoji lastni režiji, kar bo potrebno za potovanje, prehrano in prenočišče njenih članov v Beogradu.

Ideologija Orjune.

Na seji se je vršila tudi temeljita ideološka diskusija, v katero so posegali skoro vsi delegati, posebno pa br. dr. L. Leontić, ki je v svojem dvehurnem govoru izčrpno očrtal odnose Orjune napram programom in taktikam strank. Za njim je govoril br. Bartulović, ki je specialno obdelal razmerje jugoslovenskega nacionalizma napram nacionalističnim pokretom v inozemstvu. Govorili pa so poleg njih še bratje Jevdjevič, Levstik, inž. Čavljina, vojvoda Trifunović, inž. Kranjec, dr. Stulhofer, Tomašić, dr. Bulat in ostali, ki so z vsestransko argumentacijo dopolnili izvajanja svojih predgovorov. Tako, da so bili vsi prisotni po tej debati popolnoma uverjeni, da je Orjuna enotna i v mišljenju i v čutenju in da je vse njeno delo odgovarjajoča kontinuiteta ravnege pravca ideologije in dela predvojnega nacionalistične omladine.

Končno je bilo po tej končani diskusiji sklenjeno tudi, da ostane Orjuna i nadalje nezavisna organizacija jugoslovenskega pokreta. Direktoriju pa je bilo poverjeno, da formulira stališče Orjune napram aktualnim vprašanjem s pomočjo sodelovanja Oblastnih odborov, ki bodo zbrali za vse to potrebni material in ga nato poslali Direktoriju.

Ekonomska Orjuna.

Predsednik Oblastnega odbora Ljubljana brat inž. Kranjec je nato poročal o stanju in delovanju Ekonomske Orjune. Za okrepljenje in pojačenje delovanja te prevažne naše Ekonomske organizacije so bili sprejeti predlogi br. inž. Čavljine.

Delavske organizacije.

Izčrpno poročilo o delovanju naših delavskih sekcij je podal brat Bornemissa, katerega načrt za organiziranje delavskih Orjun je bil načelno v celoti sprejet in bo kot tak predlagam v končno sankcijo Kongresu.

Slučajnosti.

Med slučajnostmi so se pretresala razna vprašanja podrejene važnosti, o katerih so bili sprejeti tudi definitivni zaključki.

Seje so se vršile od ranega jutra pa do kasne noči in so potekale v popolni harmoniji.

M. KOVAČIČ:

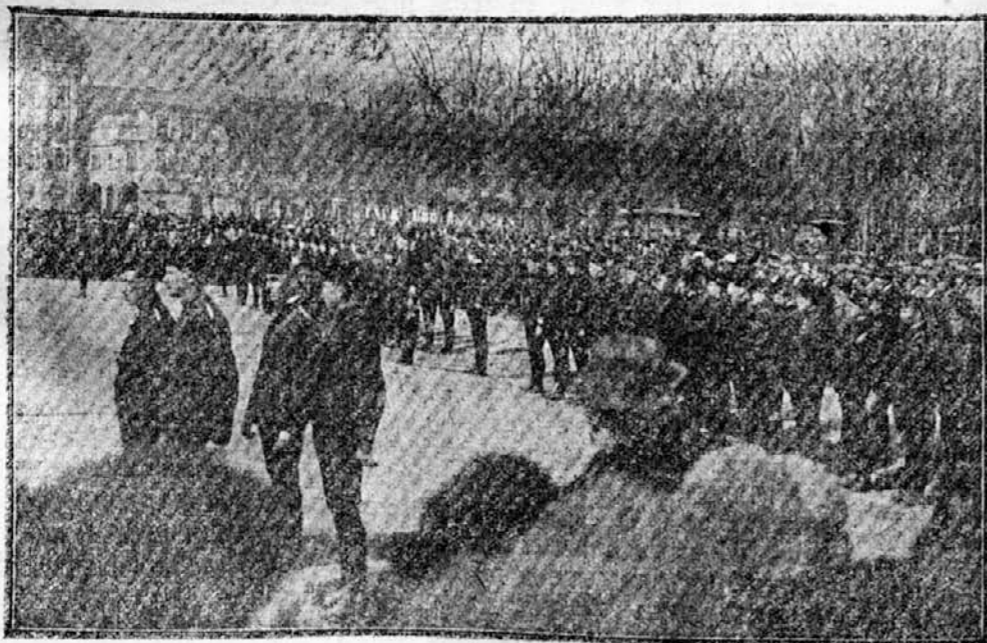
Orjuna in Sokolstvo.

Še danes je včasih slišati vprašanje: Čemu Orjuna? Ali nimamo že avant-garde jugoslovenskega nacionalizma, ali ne zadostuje Sokolstvo? V prvem trenutku bi se utegnil vprašani znati v zagati in reči: Res, čemu? Ali stvar ni tako na dlani, nego treba jo je temeljiteje premisliti. Ob globljem preotrivanju pridemo do popolnoma drugih zaključkov, ki kulminirajo v dveh ugotovitvah: 1. Tudi Orjuna ima poleg Sokolstva svoj raison d'être in še zelo tehten. 2. Orjuna in Sokolstvo si nista konkurenčni organizaciji, nego druga drugo izpopolnjujeta.

Skusimo ti trditvi utemeljiti!

Ni dvoma, da smo Slovenci, Hrvati in Srbi eden narod, narod jugoslovenski. To spoznanje skušajo sicer razni separatisti in avtonomisti zadržati, a tok časa gre za tem, da postaja to spoznanje od leta do leta bolj splošno, da se razširja. Separatisti in avtonomisti skušajo koliko časa ustaviti ali ga zavrteti celo nazaj, Brezposlica! Čas jih bo zdropil pod svojim kolešom. Zato je edino pametno in odgovarjajo zdravi pameti, da jasno razvojno tendenco podpiramo, da pospešujemo idejo jugoslovenskega narodnega edinstva. To je napredno, vse drugo je reakcionarstvo. In čim več je organizacij, ki to delajo, tem bolje. V vsaki nacionalni organizaciji, ki je jugoslovensko orientirana, je treba videti sobojevnike za isti veliki cilj: končno vsesplošno narodno edinstvo, ki naj preveva vsakogar, čigar predniki so se dičili z lepimi imeni Slovenec, Hrvat, Srb. Če nič drugega, že izrazito stremljenje Orjune za tem smotrom ji daje pravico do življenja.

Obstojijo pa še drugi razlogi, iz katerih Sokolstvo pozdravlja Orjuno. Znana je stvar, da je sokolska ednica brez telovadbe mrtvorjeno dete. Mnogo je krajev v naši domovini, o katerih ni niti misliti, da bi se v njih moglo zviti sokolsko gnezdo, bodisi radi pomanjkanja osebe, ki bi bila zmožna tehničnega vodstva (vodstva telovadbe), bodisi radi nedostajanja prostora za telovadbo itd. Cela vrsta je okolščin, ki so predpogoj in morajo biti dane, da se more pristopiti k snovanju sokolskih ednic. Vse to pa ni ovira za ustanovitev Orjune oziroma nje poverjeništa, ki zahteva le osebe z dobrim jugoslovenskim srcem in dobro voljo za delo. Vse drugo pride samo po sebi. Zakaj bi tedaj v krajih, kjer se Sokolstvo absolutno ne more usidrati, ne smelo biti druge organizacije z jugoslovensko nacionalistiško tendenco? V take kraje je Orjuna naravnost poklicana, v take kraje ji veleva njen kategorični imperativ. In vsak Sokol mora biti le vesel, ako morda v naj-

Orjunaški bataljoni pred Univerzo.

Predsednik brat ing. Marko Kranjec razvija prapor Akademске Orjune.

višji gorski vasi zagleda orjunaški znak.

Sokolstvu pa je delokrog v nekem oziru tudi omejen. Samo en vzgled! Orjuna v Mariboru n. pr. ima že precej dober vpogled v stanje osovja v raznih, zlasti industrijskih podjetjih. Preveč bi se zahtevalo, recimo, ravno od Sokolskega društva v Mariboru, če bi naj še vodilo tako evidenco. Ne rečem, da bi se to moglo zahtevati od Sokolstva v manjših krajih, kjer deloma to nalogo tudi vrši. Ali v industrijskih centrih, kjer je mnogo delavstva, sme biti Sokolsko društvo le zadovoljno, ako se najde organizacija, ki vrši to tkzv. manjšinsko delo, da se štedijo sokolske energije za drugo delo, telesno-vzgojno in kulturno, kar je v glavnem v delovnem programu Sokolstva. Dala pa bi se še navesti dolga vrsta nalog, ki bi morda pripadala tudi Sokolstvu, ki pa se jim sedaj ni treba posvetiti, vsaj ne v toliki meri, ker jih smatra za svoje tudi Orjuna. Med Orjuno in Sokolstvom tedaj ni konkurence, organizacija organizacijo le dopolnjuje. Naloga je samo lokalnih faktorjev — društvenih funkcionarjev, da se delo res vrši

sporazumno in da si organizaciji gresta druga drugi na roko.

To zahteva od sokolskega članstva tudi njegova sokolska zavest. Tozadevni načelni sklep sokolskega sabora, ki se je vršil v avgustu leta 1924. v Zagrebu, se glasi: Napram vsem organizacijam v narodu, ki Sokolstvu niso nasprotne in katerih program ni v nasprotju s principi Sokolstva, zavzema jugoslovensko Sokolstvo prijazno in prijateljsko stališče. Članstvo lahko sodeluje v teh organizacijah in njihovih odborih. (Organizacija JSS, str. 8.) — V večini slučajev je zato delovanje Sokolstva in Orjune tudi složno. Pridne sokolske delavce najdejo zato tudi med aktivnimi Orjunaši, vnete telovadce nahajajo zato med akcionaši. Bratom — junakom Slajpahu, Boltavzarju in Znidaršču je velelo njihovo sokolsko srce, da so se z vsem mladostnim žarom oklenili tudi bratske Orjune.

Zato veljaj bratom Sokolom in Orjunašem poziv stare, a častitljive »Zvezne«:

»Bratje, v kolo se vstopimo, k zvezi dajmo si roke, Jugoslavji prisezimo, zvesto zmri ljubiti se.«

Vdova Rošinka in suvereni narod.

Zerkala ne bej, koli roža kriva.

Naša oficijelna kritika je sprejela komedijo Golarjevo zelo površno; napisala je o nji par lepih besedi, v samo jedro stvari pa ni šla, zadosti ji je bilo, da je proglašala »Vdovo Rošinko« kot niz prizorov s komičnimi zapletljaji, ki silijo gledalca v prisrčen smeh.

Prišel pa je sekularizirani črnorizec, arhiter klerikalizma gosp. dr. Izidor Cankar, in razpetal bednega Cvetka in njegovo delce v puh in prah. Samo črnorizec je šel globlje, samo on je spoznal strup, ki vse iz te, na videz zelo nedolžne stvarce, in zaskrbelo ga je, ne res catholica aliquid detrimenti capiat.

Čast mu po svoje: G. Cankar je videl kruto ironijo in žgočo satiro na naše »dobro, pridno, delavno, pobožno, pravno nepokvarjeno, suvereno ljudstvo«. Zato in samo zato ste udarili, g. Izidor, po zrcalu, ker vam podoba ljudstva z dvajset sijajnimi epiteti ni bila všeč, ker je bila preveč istinita. Ko bi vam bilo šlo samo za umetnost, bi bili prepustili pesel drugim, toda na tehtnici je bila reputacija katoliške slovenske stranke, ki edina vzgaja to ljudstvo, ki edina ima nad njim vso moč, ki edina ima v njem tak vpliv, da ga vodi in mu daje smernice za življenje. Zato pa je g. Cankarja kritika v »Slovincu« taka, da vsebuje vse, samo tistega ne, kar bi bilo moralo biti naglašeno.

G. Cankar takoj v početku nekoliko pohinavi. Cel sujet mu je znan, — o predobro znan, zato je udaril po zrcalu — on pa ga poda sledeče, da bi predvsem nasipal peska v oči: »Stara vdova zapečuje vsa tri dejanja mladega fanta, ki se ji prav na koncu vendar izmuzne in se poroči z njeno hčerjo.« To in ničesar več ne vidi g. Izidor na komediji, vendar bi bil tak sujet tako nedolžen, da bi niti aktivnega

črnorizeca ne spravil v tako sveto jezo, kakor je Cankarja, da je opoval Cvetku njegove nagelne, rožmarine in drugo narodno blago.

G. Cankar misli eno, piše drugo, ker je to njegov posel. Cel svoj življenjski vek ni delal, ne dela in ne bo delal drugega, kajti ima character indelebile! G. Izidor ve, da ni Rošinka tista, ki zapeljuje, temveč je romar sv. Boštana tisti spiritus movens, ki se — ciničen in do mozga pokvarjen pobožnjakar, ki mu v isti sapi lete iz ust goreči blagoslovi in najmastnejše kvante — prislinj s podobicami, molitvicami in molkom k priletni vdovi ter izrabli njen seksualni klimakterij v svoje sebične svrhe. Spretno ji z lascivnimi besedami, ki jih diskretni Golar nakaže na odru samo s šepetom, razpali ugašajoči plamenček v gorečo strast.

Rošinka je dvajset let živel v zakonu, pa jo mora šele pobožni romar poučiti, kako se zapelje mladega fanta: »Postelj mu pokaži!« Rošinka sprva ne razume tega migljaja s kolum, končano pa se ji le posveti in predno zleze v posteljo, se ji globoko iz duše izvije pobožen vzdihljaj k sv. Antonu, ki je baje zaščitnik vseh zvodniških podjetij.

Sveti mož Balantač aranžira tudi romanje k sv. Mariji na Planici, ker ve iz svojega dolgoletnega izkustva, kako bolj so božje poti posvečene drugim stvarim kot pobožni intuiciji. Tudi gledalci poznajo skriti pomen božjih poti, zato so razumeli, kako pobožnost pripravlja sveti romar Rošinki in Janezu.

Poleg vsega tega je zlasti važno za presojo moralne stopnje našega ljudstva, vzgojenega v strogi verski npravnosti, svarilo Maničino: »Janez, pazi, da ne boš naročal dveh zibelk.« Namreč za Manico in njeno mater, sosedova Marička pa jo je že itak naročala, ker ob nedeljah popoldne nabira jagode v hosti

z Ljsjakovim Matičkom. Samo tri ženske nastopajo v igri in vsem trem grozi zibelka!

Po pravici ste se ustrašili, o g. Izidor! Kje je ona gniljiva legenda o »našem vernem, dobrem, pobožnem, nepokvarjenem, poštenem, visokokulturnem, globokovernem in treznem« ljudstvu. Leta in leta govore naši duhovni sobratje in njih civilni plačanci ljudstvu o njegovih sijajnih lastnostih, kar naenkrat pa pride Fure in pokaže ogledalo: Pobožnjak se razgali kot kvantač, zapeljivec in bogoskrunc, poštena vdova igra z imenom sv. Antona na ustnicah dovršeno Putifarko, dvema devicama na je najbližja perspektiva zibelka z jokajočim nezakonskim črvikom.

Leta in leta ste mu v svoji ostudni hinavščini in ogabnem licemstvu obešali dvajset in več najlepših pridevkov, ki so vsi brez podlage. Nikdar pa mu niste dejali niti v cerkvi, niti v organizacijah, niti na shodih, niti jim niste pisali v knjigah in časopisih: »Bodite boljši, bodite trezni kakor so Italijani, bodite štedljivi, kakor so Francozi, bodite narodno-zavedni in požrtvovalni, kakor so Srbi, bodite napredni, kakor so Skandinavci, bodite delavni, kakor so Čehi, bodite pametni, kakor so Angleži, bodite uljudni in ponosni, kakor so Turki in — last not least — bodite nežni v rodbini kakor so Židje! Mesto vsega tega so nam deželo javno posvetili Presvetemu Srcu Jezusovemu in ponosno natisnili, da je tako »Kranjska prva za vrlimi Tirolci!« Žalostne nam slave, kajti Tirolci so priznani brhiten narod, mi pa smo še za njimi! Tako mesto nam je odkazal bivši veliki avgur dr. Susteršič in človek, ki se je oddil sam, je to napisal v »Slovincu«.

Cvetko je — morda nehote in nevede — prvi napravil naskok na demagoško stavbo o vednostih našega ljudstva pred drugimi, o njegovih umstvenih in moralnih vrlinah. Zato pa se je oglasil zoper njega ex cathedra veliki lama in vrgel svojo bule prokletstva nani, ki se je prvi drznil nekoliko odgniti pestro plahoto in pokazati, da je vse mlo gostolenje o odličnih kvalitetah našega suverena ljudstva podla laž varalic, ki se ljudstvu laškajo v lice, da ga še dalje drže v temi, nevednosti, bigotnosti, surovosti in barbarstvu!

In pri vsem tem nam je Cvetko, ki je na njegovo grešno glavo pal najvišji anathema, pokazal sliko iz življenja našega ljudstva, ko je to ljubko v svoji smešnosti in ti slika

izvablja samo prisrčen in dobrohoten smeh. Kakšno prokletstvo je palo na tistega, ki bi pokazal naše ljudstvo od manj ugodne strani.

Mesto smeha, bi nam izvabilo krvave solze v oči tisto pero, ki bi v živih istinitih barvah naslikalo grenki, britki in trnjevi konec naših očetov — prevžitkarjev in naših mater — prevžitkaric. G. Izidor, dan za dnevom se pred vsemi našimi podeželskimi sodišči odigrava pravde, kjer se razgalja do nikdar slutnih globin krutost otrok napram svojim oslabelem staršem. Ta nečuveni barbarizem se godi pred očmi duhovnih sobratov vaših — sodišče jih dobi v roko šele, ko pride do izbruhov, da izreče zadnjo besedo — duhovni pastirji pa ne store ničesar zoper to.

Poznate usodo ostarelih poslov, ki jih v košu odnašajo, ušive in zanemarjene, iz hleva v hlev, ker se vsak boji, da bi nesrečnik, ki je celo življenje s svojim potom gnoljil polja svojih sovaščanov, ne umrl v miru v njihovem hlevu?

O, g. Izidor, vam je kaj pri srcu usoda nezakonskih mater in njihov otrok, ali jim ne grene življenja najbolj vaši duhovni sobratje? Ali poznate »Polikarpa«? Zakaj se niste še nikoli razburili nad pokojnim Ivanom zaradi njega?

O pravnem čutu našega ljudstva, ki ga zlasti v zadnjem času povdajajo novine vaše stranke, ki ji vi služite med lajki v svoji civilni obleki neopazno, vztrajno in dosledno, o tem pravnem čutu govore s tisočkratno zgovornostjo pravoreki naših porotnih sodišč, prizori na sodiščih sami pa nas potrjujejo, da bi bil homo homini lupus, ako bi se dalo prosto pot temu ekskvizitnemu pravnemu čutu.

Neprekinjena drži veriga grehov, ki so jih duhovni pastirji zagrešili, zanemarjajoč naše ljudstvo in treba je, da se nevrednim pastirjem, ki hvalijo garjeje in zdrave ovce vsevprek, odvzame pastirstvo, kajti več ko jasno je, da goje kugo!

Mi pa, ki ljubimo svoje ljudstvo z vsemi njegovimi napakami in vrlinami, pa mu bomo neizprosno kazali rane, da mu jih izlečimo in mu bomo tudi vedno klicali, da dobro, zdravja in dela ni nikoli preveč.

Pred vsem pa bomo razgaljali one, ki licemersko pokrivajo gnusno rano s pestro krpo hvale, kazali bomo na škodljivce, ki žele, da bi ostalo vse pri starem in tak škodljivec je g. dr. Izidor Cankar:

Hic niger est, hunc tu Slovene caveto!
A. P.

Imenovanje novega policijskega ravnatelja in dr. Mlekuž.

Dogodki povodom zadnjih skupščinskih volitev so opozorili javnost na nezdrave razmere, ki vladajo na policiji. Nam so bile te razmere že davno znane in zadnji čas je, da so se začeli zanje zanimati tudi merodajni faktorji. Skrajno neprijetno pa nas je v prešlih dneh dirnila vest, da se namerava predlagati za bodočega policijskega ravnatelja znanega dr. Mlekuža. Kako je moglo priti do teh govoric nam je nerazumljivo, ker je ravno dr. Mlekuž ona temna točka na policijski direkciji, ki jo je treba izbrisati.

Mi smo to vest sicer z rezervo sprejeli, toda ker je v Eshaeziji vse mogoče, smo takoj proti temu imenovanju zavzeli odločno stališče. Tozadevno smo z merodajnega mesta prešli tudi že obvestilo, da o imenovanju dr. Mlekuža policijskim ravnateljem ne more biti niti govora. S te strani bi bila torej ta zadeva v redu. Porabili pa bomo to priliko, da širši javnosti zopet malo osvetimo osebo g. dr. Mlekuža, ker se pri nas žalibog tako rado pozabi in odpušča stare grehe.

Odveč bi bilo pogrevati delova-

nje g. dr. Mlekuža izza časa njegovega službovanja v Trstu, Pulju in Gorici. O tem se je že dovolj govorilo in pisalo. Treba vzeti v roke samo starejše letnike »Edinosti« in drugih primorskih listov, kjer je o njegovem protislovenskem delovanju dovolj gradiva. Kdor pa želi v tem poglavju žive besede, jo lahko vedno sliši med našimi tu bivajočimi Primorci. Mož sicer nosi slovenski primerek, je pa eden izmed tistih, žal tako pogostih pojavov slovenske inteligence v prošlosti, ki jim je bilo samo ime slovensko. V Primorju se je smatral Nemca in je kot tak občeval samo v nemških krogih. Bil je baje tudi član tržaškega »Turnvereina« in velepatriotičnega društva »Austria«, čegar člani so bili samo Nemci in nekateri Italijani, takozvani »Leccapistini«. Slovenščino je lomil le za silo, kolikor jo je pač neobhodno rabil v policijski službi. Privatno se ga ni nikdar slišalo govoriti slovenski.

Ob prevratu so mu seveda postala primorska tla prevročna in jo je takoj odkuril v ljubljeno Avstrijo, kakor so to storili vsi Nemci, ki so bili tedaj v državnih službah na Primorskem. Ker pa ga v Avstriji niso hoteli sprejeti v službo, se je skesan vrnil v Ljubljano, kjer je po dolgem moledovanju vendarle dobil od takratnega predsednika Narodne vlade, dr. Brejca, službo pri ljubljanski policiji, kar je že takrat silno ogorčilo primorske Slovence.

Človek bi mislil, da ga je srečala v Jugoslaviji pamet in da bo delal pokoro za svoje narodne grehe. Baš nasprotno! Vzel si je sicer profesorja, da ga je naučil pravilne slovensčine in se je tako rešil odvisnosti svojih mlajših kolegov, ki jim je moral dajati svoje koncepte v korekturo, kljub temu pa smo ga morali že ponovno javno napasti in kritizirati njegovo ponašanje. Danes moramo ugotoviti, da se Mlekuž v narodnem oziru ni prav nič spremenil. Dasi se je v tem času pručil še precej slovensčini, vendar občeje s svojo družino še danes nemški oziroma italijanski in to ne samo doma, ampak tudi javno.

Mlekuža je težko spoznati, ker je navidezno zelo ljubezniv, človek z vedno se smehljajočim obrazom, v resnici pa je zelo nezanesljiv. V ilustracijo njegove moralne vrednote navajamo samo dejstvo, da je kot redno vpisan član SLS pri zadnjih volitvah napredno glasoval. Take člane seveda brez vsega privoščimo klerikalcem, isti pa še gotovo niso naprednjaki, če iz preračunanega koristolovstva napredno glasujejo.

Prepričani smo, da je ni stranke, ki bi postavila moža s tako protinarodno pretoklostjo, kakor je dr. Mlekuž, za ravnatelja narodne policije. Naše stremljenje pa mora iti še dalje. Potrebno je, da se Mlekuža odstrani s tako važne službe kakor je ravno policijska. On ni samo nevreden, da je v službi našega naroda, on je tudi v veliko sramoto in vsak novi direktor bo prej dobro premislil, predno sprejme mesto, kjer naj mu bo desna roka dr. Mlekuž. Tak človek pri drugih narodih nikdar ne bi dobil službe in se nam je treba tozadevno ozreti le v Gradec in Celovec. Slučaj Mle-

LISTEK.

GOVOR KUMICE PRAPORA MARIBORSKE ORJUNE S. IVANKE LIPOLDOVE.

Bratje in sestre! Razvit je prapor Jugoslovenskih nacionalistov v Mariboru. V svečanah trenutkih, ko tukaj v srcu naše severne oblasti na slovesen način izjavljamo, da stojimo neomajano na stališču državnega edinstva, se spomnimo predvsem dobe, ko je odmevalo po Sloveniji žalostno vprašanje: Kaj bo z Vami, vi mejniki štirje: Celovec — Maribor — Gorica — Trst?

Pomislimo, da je danes Maribor edini štirih mejnikov Slovenije, nad katerim vihra jugoslovanska trobojnica;

da je naše mesto prestalo težke preskušnje, a da jih je prestalo častno,

da je tukaj v preteklosti mala četa izrazitih nacionalcev ustvarjala, lahko rečemo čudeže. S smelo roko je posegala v razvoj dogodkov ter dala iniciativo za marsikatero uspešno obrambno delo celotne Slovenije. Njihove bridke izkušnje so se upodobile v stavku,

ki so ga vroča obmejna tla narekovala Josipu Jurčiču:

Trd bodi, neizprosen, mož jeklen, kadar brani ti je česti in pravde narodu in jeziku svojemu.

Zato se poklonimo v duhu manom vseh, nam znanih in nezanih, ki so bdeli nad usodo naših krajev in izvršujmo oporoko, ki so nam jo zapustili!

Naša domovina mora postati kakor pirotski čilim, enotna v barvah, enotna v vzorcu. En duh, ena zavest mora navdajati ves narod, da smo jugoslovanski državljani, da je to ime častno in da ga moramo biti vredni.

Zato, Orjuna, na delo! Tistim, ki v težkih poveljih razmerah ne najdejo sami mostu iz teme podezovanega suženjstva v nove zarje, podajmo roke, ustvarjajmo jim nove vidike! Pomislimo, da mora naše brate v suženjstvu trnje ob poti tem bolj skeleti, če vidijo, da naš narod svoje svobode primerno ne ceni. Izvršujmo dosledno program naše organizacije, a bodimo pri tem sami sebi strogi sodniki. Pospešujmo naš duševni preporod, v solnce svoje lastne svobode stvarjajmo vsek svobode in sreče naših

bratov, ki morajo danes živeti kot minerji na svoji lastni zemlji.

Naš Maribor pa, ki je bil pred enim stoletjem mirno zavetje velikega Karadjordje, bodi ponos naši narodni državi in naši junaški dinastiji in njen porok za varnost naše severne meje!

V globoki veri v še lepšo bodočnost našega naroda pripenjam kot kumica trak na naš sveti prapor, v svesti, da nam nacionalistom ne bo za Nacijo nikoli nobena žrtev pretežka.

JANEZ POHARC, cand. iur.:

Govor na grobeh junakov.

Zgrnile so se v beli Ljubljani čete nacionalistov, da proučijo razvitje novega prapora, prvega, ki ga je razvila nacionalistična akademska omladina, ona omladina, na katero stavlja ne samo Orjuna, nego i ves narod vse svoje nade.

A v teh trenutkih veselja in slavlja nismo mogli — niti smeli pozabiti na Vas — bratje — Slajpah, Znidaršič, Boltavzer — nismo smeli

pozabiti na Vas, Vi naši heroji, ki ste položili na žrtvenik ideje, za zmago katere se mi živi še borimo, — svoje največje, kar ste mogli, svoje najdragocenejše, kar ste imeli — svoje mlado — borbenosti prekipavajuče in nadepolno življenje.

S cinično zlobo, ki ji ni svet niti veliki trenutek smrti, so tedaj prorokovali naši klevetniki, da bomo skoro pozabili na Vas, pozabili tako, kakor pozabi povprečen človek umrle svoje — prorokovali so to tedaj, ko so videli s koliko pieteto in kako veličastno smo položili k večnemu počitku to, kar je bilo umrljivega na Vas.

A znova Vam doprinašamo, bratje Francé, Stanko in Žarko, dokaz, da nacionalist nikdar ne more in ne sme pozabiti svojih najboljših med dobrimi, svojih za vzvišeno idejo palih junakov.

Prišli smo torej bratje, da se poklonimo Vašim manom, prišli smo, da se i Vi danes poveselate z nami, danes na dan razvitja novega prapora ter dan veselja mladine — in prišli smo slednjič zato, da najdemo na Vaših preranih grobovih pobudo in moči za nadaljnje delo in borbo, ki nas še čaka.

Blagoslovite, bratje ta novi naš prapor, za katerim bo neustrašeno korakala do končnega cilja naša nacionalna omladina, blagoslovite ta prapor, ki ne bo nikdar — to Vam prisegam — klonil pred sovražniki, ki pa klone pred Vami — Vi mrtvi, a vendar še tako živi junaki, da počasti Vaš svetli spomin. Vaš borbeni duh naj napolni naša srca, da bomo tudi v bodoče dorasli velikim nalogam, katere nam stavlja nacionalizem.

Obračam pa se s pozdravom tudi do Vas vseh, ki ste bili za časa svoje življenske poti — bodisi v delu, bodisi v srcu naši in z nami, ki spito zdaj večni sen smrti v tem tihem, tajinstva polnem gaju.

In končno se obračam še enkrat k Tebi brat Slajpah, kajti predvsem Tebi velja naš obisk — Tebi, ki si izšel iz vrst one naše predvojnne — toli aktivne, borbene in žrtev se ne boječe akademske omladine, ki bo nam, njenim potomcem — pa tudi zanamcem, vedno vzor in vzgled. Veselje mi polni srce, da je dano meni, katerega si poznal in ljubil še kot otroka — sporočiti Ti danes, na ta veliki praznik nacionalistične omladine, soglasni sklep glavne

polago. Klet je jako prostrana, zračna in udobna. Oglejte si jo!

II. velika javna tombola društva poštinih uslužbencev se vrši v nedeljo, dne 19. aprila 1925 ob 3. uri popoldne na Kongresnem trgu v Ljubljani.

Akademski slikar gosp. Hinko Smrekar je podaril Mestni Orjuni Šiška dve krasni, lastnoročno izdelani sliki. Tem potom mu izreka Mestni odbor svojo zahvalo.

Kupujmo in podpirajmo izvrstno
Kolinsko cikorijo
domači izdelek.

Lutz d. d. Ljubljana.

Neštetokrat smo že ožigosali prepotentno nastopanje nemških privandranih kapitalistov in podjetnikov, ki jim postaja Jugoslavija zadnje čase pravcato Eldorado. Može, ki bi morali biti veseli, da sploh smejo uživati dobrine naše zemlje, nastopajo zadnje čase že tako objestno, da bo treba napram njim nastopiti z najodločnejšimi sredstvi.

Med te, jugoslovenske kruha in zaslužka presite tujerodne izkoriščevalce Jugoslavije spada tudi vsem narodnim krogom v Šiški dobro poznani objestni »lastnik« tvornice za peči s bliščečo firmo Lutz d. d. Ljubljana, Lutz, nemško-avstrijski državljani, doma iz Bluden-

za; koje popolni nemški značaj krije s svojim slovenskim imenom neki dobro poznani veliki hišni posestnik v Ljubljani. Ta možak se ne zadovoljuje samo s tem, da odnaša težke tisočake, zaslužene v naši državi, preko meja, temveč tudi zabavlja čez naš jezik tako, da zahtevamo od pristojne oblasti, da takoj in brez odloga izžene tega nadležnega preobjestneža. Kajti Slovek, ki govori »Wer mit mir spricht, der muss in meiner Kultursprache sprechen, da ich Windisch nicht verstehe«, ne sme ostati niti za hip več v naši državi, kjer odjeda kruh našim ljudem in ubija solidna nacionalna podjetja na način, ki zahteva najenergičnejšega protinastopa. Da pa bo do tega pršlo, je pa g. Lutz prav lahko uverjen že danes!

KARO-čevlji
Maribor, Koroška 19.

ZRNA.

Zurnalisti. Preokret Radičeve politike je registriralo kot veleznačilen moment v razvoju notranje-političnih prilik Jugoslavije skoro vse inozemsko časopisje. Navajamo imena nekaterih teh listov z naslovi člankov, ki se nanašajo na ta preokret Radičevcev.

»Češko slovo«: »Preobrat v Jugoslaviji«. »Narodna politika«: »Ra-

dličeva stranka — lojalna«. »Prager Tagblatt«: »Radič kapitalist«. »Wiener Journal«: »Slavnostna izjava lojalitete Hrvatov«. »Neue Fr. Presse«: »Zgodovinsko važna deklaracija Hrvatov«.

In najbolj informirani slovenski list »Slovenec« — »Umik vlade na celi črti«. Potem naj pa še kdo reče, da niso blagi uredniki na svojem mestu.

Nepotrebno razburjanje. V eni zadnjih števil so se bogudopadljivo »Slovenčevci« močno razsrdili nad enim ljubljanskim kinov, ker se je pri svoji reklamni za film predstavljajoč Kristusovo trpljenje, poslužil po nemarnem tudi imena samega prevzvišenega knezoškofa. Očital mu je med mnogim drugim tudi, da se na ta način profanira velečastito ime Prevzvišenega, ki da s tem trpi na ugledu in imenu. Nam se zdi vse to razburjanje popolnoma odveč, ker je ime njegove Prevzvišenosti že tako »spopularizirano« in za reklamne svrhe izrabljeno, da ve že zadnji pastir v najbolj zapuščenih planinah naše domovine, da je lastnik najostudnejšega in najpodlejšega slovenskega lista baš ravno g. Prevzvišeni, ki si menda s to žalostno firmo tudi ne krepi baš ugleda med našim narodom.

Orjunaši! Za Veliko noč nakupite svoje potrebščine najcenejše pri tvrdki.

PETER ŠTERK
modna trgovina - Ljubljana, Stari trg 18
SVOJIK SVOJIMI

REZERVIRANO!

za
»ELIN« družbo za
električno industrijo
v Mariboru.

5. aprila vsi
v Zagorje!

Popolnoma varno naložite denar

LJUBLJANSKO POSOJILNICO

r. z. z. o. z. v Ljubljani, telefon št. 9

Mestni trg št. 6

Jamstvena glavica za vloge znaša
že nad 11 milijonov dinarjev.

Vloge obrestuje zelo ugodno in sicer:
vloge, ki jih izplačuje brez odpovedi po 8%
vloge z enomesečno odpovedjo po . . . 10%
vloge s trimesečno odpovedjo, po . . . 12%
vloge s šestmesečno odpovedjo, po . . . 15%

Izvenljubljskim vlagateljem so na razpolago poštne položnice, da nimajo s pošiljanjem denarja nikakih stroškov.

Posojila daje le proti popolni varnosti, proti vsaj trikratnemu kritju na vknjižbo in na poroštvo.

Inkaso faktur in menic.

Trgovski krediti.

SAMO 14 DNI!!!

Parfumerija, LA FLEUR DE FRANCE je ravnokar prejela iz Pariza svoje novitete v parfumskih in kolinskih vodah, kremi in pudru.

Da seznaniti tvrdka svoje cenj. odjemalce s temi izdelki, prodajali se bodo isti skozi 14 dni v detajlni prodaji po en gros ceni.

Cena in kvaliteta brez konkurence.

Velika izbira v vaporizatorjih in toaletnih predmetih po reklamnih cenah.
— Ne zamudite ugodne prilike.

Parfumerija „La Fleur de France“ Krekov trg 10
in v laboratoriju, Subičeva ulica 3

Kovčeki in torbice v raznih oblikah in velikostih.
Gonilni jermeni za tovarne, žage, mline itd.
Opreme za konje, za lahko in težko vožnjo.
Dežne plakte za konje in vozove v vsaki velikosti.
Dokolenice (gamaše) od navadne do najfinejše vrste.

Trgovina: **Ivan Kravos** Delavnica:
Aleksandrova cesta 13. Slomškov trg št. 6.
Telefon št. 207. Maribor. Telefon št. 207.

Veletgovina z železnino
Pintar & Lenard

MARIBOR, Aleksandrova 34.

JOSIP ROSENBERG

MARIBOR, Slovenska ul. 1

Umetni mlin, trgovina zemaljskih
proizvoda i brašna.

Menjalnica žita u mlinu

Ježdarska ulica št. 1.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

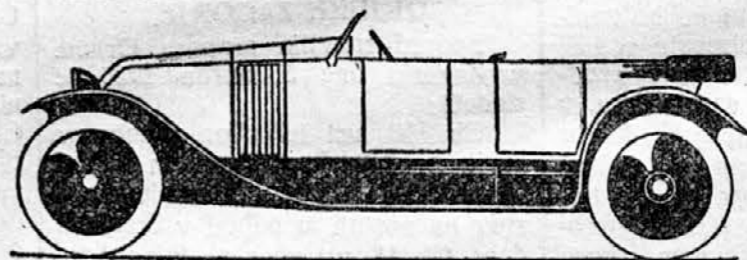
je najmoderneje urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. — Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. — Brošure in knjige, v malih in tudi največjih nakladah. — Časopise, revije in mladinske liste.

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov.

Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne šole in srednje šole.
RISANKE, DNEVNICI IN BELEŽNICE.

Renault -- automobili

najcenejši, najbolj ekonomični,
najsolidnejši in najelegančnejši.

Cena 4 sedežnemu vozu fr. 14.550. — franko Paris.

ZASTOPNIK ZA SLOVENIJO:

E. MALHAPE, Ljubljana, Krekov trg 10.

KOVINA D. D.

MARIBOR-TEZNO

Prva jugoslov. metalurški Industrija

Peronospora brizgalnice
Žveplači

Kopalne peči

Medeninasto okovje

Belopločevinasta embalaža

Elektrovodni materijal

Telefon št.: 228

Brzjav: KOVINA, MARIBOR

OTVORITEV. // //

Na vsestransko željo občinstva
sem otvoril v torek, 31. marca

VINSKO KLET

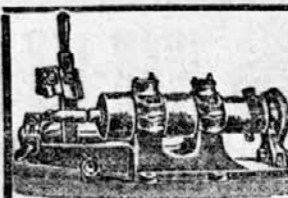
kot izpopolnitav restavracije Ljubljanski dvor. Klet
je povsem moderno urejena, udobna in zračna.

Točila se bodo poleg raznih izbornih
vin tudi dolenska vina Prijateljeva.

Morske ribe. Mrzla in gorka jedila. Specialitete.

Se priporoča

Božo Pupovac.

STROJI
za obdelovanje lesa.
ZVONOVI.
TURBINE.

Transmisije in železne konstrukcije.
Železo- in kovinolarne. Ognjeasne
potrebščine. - Sesaljke. - Armature.

Strojne tovarne in livarne
d. d., Ljubljana, Dunajska cesta 35.

Veletrgovina
z
galanterijo

Gaspari & Faninger

Maribor.

Ni Vam treba več čez mejo!

Naše cene so nižje kot one za inozemsko robo

Prodajamo:

Damske platnena čevlje, vse barve . . . . . par Din 109-	Damske chevreaux-čevlje, črne . . . . . par Din 199-
Damske boxcalf-čevlje, pariške, črne . . . . . " " 169-	Damske štrapsne čevlje, pariške, rjave . . . . . " " 229-
Damske boxcalf-čevlje, pariške, rjave . . . . . " " 199-	Moške štrapsne čevlje, šrobijane . . . . . " " 229-
Damske chevreaux-čevlje, modne, z zapono, črne . . . . . " " 199-	Moške boxcalf-čevlje, črne . . . . . " " 269-
Damske chevreaux-čevlje, modne, z zapono, rjave . . . . . " " 229-	Moške modna polčevlje, črne . . . . . " " 269-
Moške modne polčevlje, rjave . . . . . par Din 299-	

Bat'a

MARIBOR

Aleksandrova cesta šte. 7.

SLOGRAD

Slovenska gradbena in industrijska d. d.

Tel. inter. 180. Tel. inter. 180.

Tehnična pisarna LJUBLJANA, Spodnja Šiška,
Frankopanska ulica 151.

Izvršuje: stanovanjske hiše, trgovska
poslopja, moderne industrijske zgradbe,
betonske in železobetonske konstrukcije,
vse vrste vodnih naprav na podlagi 25 let-
nih izkušenj. Specialiteta: železobetonske
cevi za vodne naprave in vodovod.

Zastopa: Patent Dr. inž. Emperger-a za
izvrševanje konstrukcij iz armiranega be-
tona z litoželeznimi vložki za visoke
tlačne napetosti (kakor pri skladiščih,
„silo“-mostovih in podobno). Izdeluje:
vse vrste tehničnih projektov in statičnih
proračunov. Parna žaga.

Priložnostni nakup za pohištvo

se vam nudi

po izredno nizkih cenah v tr-
govini z opravo in preprogami

KAROL PREIS

Maribor, Gosposka ul. 20

En gros. En detail.

Brezplačni cenik.

Vabimo Vas, da si ogledate
brezobvezno naše veliko
skladišče pohištva!

CELJSKA POSOJILNICA

NARODNI DOM (NA OGLU). ☐ TELEFON ŠT. 22.

Stanje hranilnih vlog nad Din 30,000.000.—.

Sprejema vloge proti najugodnejšemu
obrestovanju in točnemu izplačevanju.

Obavlja vse denarne posle najkulantneje.

PODRUŽNICA ŠOŠTANJ.

IVAN JAK IN SIN Ljubljana, Gosposvetska 2

Najboljši šivalni stroji in pletilni stroji.
Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu.
Ustanovljeno l. 1867. Vezenje poučuje brezplačno.
Posamezni deli koles in šivalnih strojev.
10letna garancija.
Pisalni stroji „ADLER“ in „URANIA“.
Kolesa iz prvih tovarn „Dürkopp“, „Stryia“, „Waffenrad“, „Kaiser“.

PODPISANA TVRDKA PRIPOROČA:
SADNE SOKE:

malinovec, citronado in sadni grog (punč).

AROME ZA NEALKOHOLNE PIJACE:

limonova, jabolčna, jagodova, malinova, mandljeva, marelična, nektar, oranžna, rožna, mešane arome (tutti frutti), Vanile, Waldmeister.

ESENCE ZA ALKOHOLNE PIJACE:

Rum-esence različne vrste, konjak, hrušov, češnjev, kava, kumnova, oranžna, pelinkovac sadjev, tropinov, brinjev, drožni itd.

SADNE ETERE

v raznih koncentracijah.

NAVODILA NA ZAHTEVO NA RAZPOLAGO.

SREČKO POTNIK IN DRUG

parna destilacija esenc itd. LJUBLJANA, Metelkova ul. 13.

je poplačan trud in delo gospodinje, ako pri pranju uporablja dosledno

samo

MILO „GAZELA“

Prometni zavod za premog d. d. v Ljubljani

prodaja

PREMOG

iz slovenskih premogovnikov

vseh kakovosti, v celih vagonih po originalnih cenah premogovnikov za domačo uporabo kakor tudi za industrijska podjetja in razpečava na debelo

inozemski premog in koks

vsahe vrste in vsakega izvora ter priporoča posebno prvovrstni češkoslovaški in angleški koks za livarne in domačo uporabo, kovski premog, črni premog in brikete.

N A S L O V :

PROMETNI ZAVOD ZA PREMOG D. D.
v Ljubljani, Miklošičeva cesta 15 I.

ZAHVALA.

Za izraženo sožalje ob smrti moje blage soproge, gospe

Vincencije Urlep

roj. Urbas

za številne vence in cvetje, poklonjeno dragi pokojnici in vsem, ki so jo prišli kropiti in jo spremljali na njeni zadnji poti, izrekam tem potom najiskrenjšo zahvalo.

Srčna hvala vsem, ki so ji izkazovali za časa njene dolgotrajne in težke bolezni tako iskreno sočutje. Osobito pa se zahvaljujem gg. prof. dr. E. Šlajmerju, dr. Pavlu Krajcu in pa dr. Höglerju za požrtvovalno in skrbno zdravniško pomoč, slednjemu še posebno za požrtvovalnost v zadnji noči.

Hvala tem potom tudi gosp. dr. M. Ogorevcu in sorodstvu, ki so mi bili v dneh smrti z uslužnostmi blagohotno ob strani.

V LJUBLJANI, dne 27. marca 1925.

Fran Urlep,
soproga.

Zahvala.

V bridkosti spominjajoči se našega nepričakovano nam odvzete predobrega soproga in očeta, gospoda

Ivana Rakovca

se iskreno zahvaljujemo za vso uteho, ki smo jo našli v toliko blagodejnih dokazih iskrenega sočutja, izkazanega nam od vseh strani.

Našo globoko, presrčno zahvalo izrekamo njim, ki so s prijateljsko požrtvovalnostjo lajšali pokojniku zadnje trenutke, vsem, ki so krasili krsto blagopokojnika s kitami cvetja in venci, vsem, ki so mu v tako velikem številu izkazali čast na njega zadnjem potu.

Posebna naša hvala gre čč. duhovščini, predstavnikom oblastnih in tukajšnjih uradov z g. velikim županom dr. V. Baltičem na čelu, občinskemu odboru kranjskemu in zastopnikom drugih občin, zastopnikom trgovske in obrtne zbornice, Trgovske banke in drugih korporacij, Narodni čitalnici in nje pevskemu zboru, Sokolu in Orjuni, gasilnemu društvu, gg. trgovcem, zlasti pa še številnim zvestim lovskim tovarišem za njih presrčni zadnji lovski pozdrav.

Sprejmite vsi, ki ste se spominjali blagopokojnika in nas, našo presrčno, globoko občuteno zahvalo.

KRANJ, dne 29. marca 1925.

Mara Rakovec roj. Eržen z otroki.

Stroški pri uporabi bencina!

Vozi brez bencina!

Adaptiraj svoj avto, traktor ali stabilni motor s patent.

HAG - generatorjem!

Vozi z ogljem!

Prospekte in reference daje:

JUGO-HAG

LJUBLJANA, Bohoričeva ulica št. 24.

Telefon šte. 560.

Stroški pri uporabi oglja!

Ivan Röger, ravnatelj generalnega zastopstva obč. zavarovalne d. d. „Sava“ v Ljubljani, javlja v svojem in v imenu svojega sina tužno vest, da je njegova iskreno ljubljena soproga in skrbna mati, gospa

Gabrijela Röger

roj. Payer

dne 31. marca 1925 ob pol 4. uri zjutraj, previdena s sv. zakramenti, po kratkem trpljenju preminula.

Pogreb blagopokojnice se je vršil v četrtek, dne 2. aprila ob pol 4. uri popoldne od Leonišča na Stari poti šte. 2, na pokopališče pri Sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice so se brale v frančiškanski cerkvi.

LJUBLJANA, dne 4. aprila 1925.